

L'STEI-i intensifica el seu compromís amb l'educació 0-3 anys

Maria Camps,

responsable d'ensenyament privat-concertat a Menorca

De tothom és sabuda (els nostres polítics s'han ocupat que així fos) la forta embranzida que se li ha donat a l'educació 0-3 anys a la nostra Comunitat Autònoma. Una embranzida que ha servit de model en l'àmbit estatal i, més concretament, l'educació 0-3 anys de Menorca.

El Govern de les Illes Balears i l'organisme responsable de l'educació 0-3 anys, l'Institut de Primera Infància, han atribuït la **condició d'etapa educativa** a aquesta franja d'escolarització, una condició que, a Menorca, ja

fa molts anys que es cultiva, gràcies a l'excel·lent tasca duta a terme per les professionals de les escoles, les quals sempre han aplicat criteris pedagògics en el seu quefer, s'han interessat per la seva formació contínua i han fet de l'educació 0-3 a Menorca un referent.

Per tant, i partint d'aquesta premissa, el **Decret de 0-3 ve a reforçar aquesta preocupació per**

la feina ben feta i a regularitzar una manera de funcionar que a Menorca ja existia i que ara s'exporta a la resta de la Comunitat Autònoma, fent així extensiva la filosofia que ha vertebrat i vertebrat el treball de les nostres educadores.

El Govern de les Illes Balears ha creat una gran quantitat de places de 0-3 de titularitat pública, amb la clara intenció d'universalitzar al màxim aquest servei pedagògic a la primera infància des de les institucions. Una feina i una inversió que aplaudim i que era absolutament necessària.

De totes maneres, i com passa sovint per aquests indrets, les grans empreses s'inicien sense saber molt bé com s'acabaran... Tots aquests centres de nova creació han començat a funcionar o començaran a fer-ho molt prest. **La gestió d'aquests centres correspon als ajuntaments, que han de sufragar la despesa que generen.** Resulta que el Govern Balear destina una quantitat per aula del tot insuficient per al manteniment i el funcionament d'aquests centres. D'on surt el pressupost per pagar els sous del personal docent, el manteniment dels edificis, les millores i ajuts socials, etc.? Idò surt de les quotes de les famílies i

de les arques municipals, principalment, i, de forma més anecdòtica, del Consell Insular i del Govern de les Illes Balears.

Davant d'aquesta situació, molts municipis opten per la gestió indirecta d'aquests centres de titularitat i propietat municipal, ja sigui impulsant la creació de cooperatives de treball associat (com és el cas de Menorca) o bé cedint la gestió a empreses especialitzades en el sector. Hem de dir que, **a falta d'una gestió municipal i pública, que seria la situació òptima segons el nostre punt de vista, la fórmula empresarial de les cooperatives de treball associat ens sembla un model bo i desitjable**, en tant que suposa un **model de gestió més implicat, democràtic i beneficiós per a les treballadores i treballadors**. És també una manera de donar resposta laboral a aquelles persones que durant 30 anys han posat tota la seva energia en la feina que desenvolupen.

Enmig de tot això, ningú no parla de com millorar les condicions laborals i salarials d'aquest col·lectiu, en un 99,9% femení (què hauria passat si el gènere predominant hagués estat el masculí?). No oblidem que el conveni que és d'aplicació per a la gran majoria d'aquests centres és *l'XI Conveni col·lectiu d'àmbit estatal de centres d'assistència i educació infantil*, el qual fou signat pels sindicats CCOO, FETE-UGT, USO i FSIE, i que estableix un salari de 813,26 € (!!!) per a les educadores infantils. Les escoles de la xarxa

pública han de seguir el funcionament propi de qualsevol centre educatiu (i tota la documentació que implica i que han d'elaborar), es requereixen titulacions de cicle formatiu de grau superior i la presència de mestres d'educa-

ció infantil (1 per cada 3 unitats). **Les jornades, calendari i salari no són, però, comparables a la de la resta de docents**. També és cert que les condicions laborals **no són homogènies a tot el territori autonòmic**, cosa que tampoc afavoreix la seva regularització i millora.

Actualment, la problemàtica del manteniment del servei de 0-3 anys es veu intensificada per la crisi econòmica en què ens trobem immersos. Davant d'això, la FELIB (Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears) **emet una proposta de quotes diferenciades segons unes franges horàries establertes i que varien el cost del servei de 0-3, depenent de l'ús que en facin les famílies**. La franja on es desenvolupa la tasca pedagògica s'estableix de 9 a 13 h i és la que té un cost màxim de 150 euros. **La resta (de 8 a 9 h; de 13 a 14 h; de 14 a 16 h.) es converteixen en franges que tindrien un caràcter assistencial i que les famílies pagarien en funció del seu ús (20**

euros per franja horària de més i el cost del menjador –entre 80 i 90 euros més). Això vol dir que una família que hagi de deixar el seu fill o filla de 8 a 16 h podria arribar a pagar 220 € + 90 € de menjador mensuals, molt més del que s'havia pagat fins ara, al manco a les escoles de Menorca. S'ha de dir que també les quotes de l'aula de nadons disminueixen (entre 150 i 180 €, de 9 a 13 h) i s'ha de tenir en compte que aquestes unitats són molt cares perquè el decret fixa un màxim de 7 nadons per aula.

És possible que moltes famílies no puguin assumir aquests preus i moltes persones podrien optar per deixar els seus infants només de 9 a 13 h. Què passa amb el personal docent, que fins ara estava a jornada completa, si la necessitat del servei disminueix de forma considerable en les franges horàries addicionals? Què passa amb les persones que

han constituït una cooperativa i, de cop, es troben que no hi ha pressupost suficient per suportar els sous de totes les treballadores?

Lluny de ser aquesta una mesura només possible, la Conselleria ha fet ja les seves passes per tal de donar cobertura i marc legal a la proposta de la FELIB a través d'una *Ordre per la qual es regula la jornada i l'horari escolar a les escoles infantils públiques de primer cicle (0-3)*, la qual ja ha passat per l'òrgan consultiu del CEIB. El primer esborrany de l'Ordre no tenia en compte en absolut els consells escolars i dipositava la decisió de la jornada i horari dels centres a la titularitat. Fins i tot li donava la llibertat de definir quines franges horàries es consideraven lectives i quines no. Això podria tenir greus repercussions sobre les condicions laborals i sobre la contractació de les treballadores de 0-3 anys.

L'STEI-i ha estat l'únic sindicat que ha aportat esmenes a aquesta Ordre; aquestes van encaminades a preservar les condicions laborals i els llocs de feina de les treballadores i que les decisions preses cerquin el consens de les parts.

L'informe, amb la totalitat de les consideracions prèvies i moltes de les esmenes a l'articulat proposades per l'STEI-i, fou aprovat per majoria absoluta pel plenari del CEIB, l'opinió del qual no és vinculant, tot s'ha de dir.

Així doncs, l'STEI-i ha intensificat el seu compromís amb l'educació 0-3 anys tot creant una comissió específica de 0-3, que ja s'ha reunit amb la nova directora de l'IEPI, ha signat i negociat el nou Conveni del Patronat d'escoles municipals de Ciutadella, ha guanyat les primeres eleccions sindicals celebrades al Patronat d'escoles municipals de Ciutadella i ha estat l'impulsor de la negociació d'un Conveni Insular a Menorca d'escoles de 0-3 anys de la xarxa pública.

Tot i que queda molt de camí per recórrer en l'àmbit de l'educació 0-3 anys, l'STEI-i ha posat les bases i establert les accions i contactes per a incidir sindicalment en aquest sector i lluitar per la millora de les condicions laborals del personal docent de 0-3 anys. Tant de bo puguem ésser referent estatal, no només pedagògicament, sinó també laboralment parlant. □

